

pojani, termin (riječ), definiciju i diviziju. Druga glava — *La proposition et la seconde opération de l'esprit* — govori o sudu i propozicijama. Treća glava, koja je ujedno i najopsežnija (str. 181—334) te nosi naslov — *Le raisonnement* — daje najprije općenito pojam i razdiobu dokazivanja i zaključivanja, zatim opširno od strane 207.—304. govori o silogizmu, i na koncu o indukciji (str. 305.—334.) U svom razlaganju oslanja se Maritain na Aristotela, sv. Tomu i ostale velike skolastike.

Knjiga je namijenjena u prvom redu onima, koji tek uče filozofiju, pak je pisac išao za tim da čitavu gradu poda u što lakšoj i preglednijoj formi. To mu je i dosta uspjelo. Dakako da u jednom filozofskom djelu nije moguće sve jednako lako prikazati, jer to često ne dopušta ni sam predmet, koji se obrađuje. Zato je pisac, kako sam spominje u Uvodu (str. X.) štampao sitnim slovima teže stvari, a one paragrafe, koji nisu potrebni za bakalaureat označio je asteriskom. Učenje olakšavaju mnogo i marginalne note te sinoptičke tabele u kojima su ukratko sažeta duga razlaganja. Sam način pisanja, kao i sva ostala pomagala, koja su u knjizi upotrebljena čini, da je knjiga ne samo sa sadržajne strane, nego i sa metodičke potpuno na visini suvremenih pedagoških zahtjeva. **Dr. J. L.**

Umberto A. Padovani: Arturo Schopenhauer, str. X—214. 8°. Milano. Soc. edit. »Vita e pensiero« 1934. L. 15.

Smatrajući da je Schopenhauer u Italiji premalo poznat, i da se njegova nauka ondje ne prosuđuje dovoljno objektivno, odlučio je U. Padovani da u opsežnoj studiji prikaže talijanskim intelektualnim krugovima Schopenhauerov život i nauku. Padovani drži, da je to vrijedno zato, jer je Sch. odgojitelj, koji može da nas svojim sudom i mišljenjem o svijetu osposobi za tešku borbu protiv mjesnih i vremenskih idola, tjelesnog egoizma i oholosti duha.

Čitavo je djelo zamišljeno u tri dijela, koji su strogo organski povezani. Ovaj prvi dio razdijeljen je na tri poglavlja.

U prvom poglavlju »*Cittadino del mondo*« prikazan je idejni ambient u kojem se Sch. kretao, te konstitutivni elementi njegova sistema. Druga glava »*Vita meditatio mortis*« iznosi Sch. biografiju, njegov karakter, obiteljski život te racionalni i kulturni ambient. U trećoj glavi »*Lo scrittore ideale*« prikazana su Sch. djela, te njegovi pristaše i učenici, među kojima se osobito ističu R. Wagner, F. Nietzsche, E. v. Hartmann, P. Deussen.

Drugi i treći dio, koji će također izaći svaki u posebnom svesku, sadržavat će prema izjavi autorovoj, tumačenje Sch. nauke, te prikaz velikih historijskih solucija problema zla, i zaključiti, nakon kritike Sch. iracionalizma i apsolutnog pesimizma, s teističko-kršćanskom solucijom problema zla.

Dr. J. L.

Spinoza nel terzo centenario della sua nascita. Pubblicazione a cura della facoltà di filosofia della Università Cattolica del Sacro Cuore. Str. 210. 8°. Milano Soc. edit. »Vita e pensiero« 1934. L. 12.

Spinoza je uz Kanta i Hegela jedan od osnivača moderne filozofije. I to je, kako kaže Fr. A. Gemelli jedan od razloga, da je katolička univerza u Milanu izdala o tristotoj obljetnici S. rođenja ovo djelo. Na uvodnom mjestu iznosi A. Gemelli u nekoliko poteza glavne karakteristike S. nauke. Zlo, niti moralno, niti fizičko, niti metafizičko, nije za S. nikakva